IOHANNES HEROLT (DISCIPULUS), UNVOLLSTäNDIG
Wiener Raum, 1. Hälfte 15. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35429
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

questerer / dicto sed gestabat
tamen corpe infirmabat / Et
hec q spus sc tā operat. qui in
spiritib⁹ tā in spiritib⁹ / et
terra in psit / ꝛc Aliud sermo
qre deus subtrahit gratiam her
hoyng /

Spiritus meus suspiravit mel dulcis
tuum ꝛc / Ho. Spe sunt
a fons totius dulcedinis
Tuc quidem qre deus quia di
lectus suus subtrahit ni punit ea
sucra gratia et spiritale gaudia
et permittit eos qui diu fuerunt in
cordis et amaritudine cordis / Et
q deus hoc fecit multis voce sue
ca / Primo ut ho de peccato no
gaudat / a de sua firmitate et reputet
se aliq esse tu nihil sit / p qui
semp reputat aliq esse semp seduc
tus eni id quanto stultior et p
fectior fuit tanto humilior fuit
et dnt esse / Sic de Petro fra
cisto / q dicit q est maior peto
tota mundi / Et ho. ghugit eo
q semper agnovit / et quanto
plus semper gnovit tanto ma
gis indignos se reputabat esse
Vn Ibrcs in gaudio / Ostendit q
alia causa deus retinuit digitate
p fiant eos publice indignos se
esse deputabant / p. dn. p. hui
fuit q eos in semper latebat
in venient / Sic ho. hong homo
tendat in spiritale superbia que
aliq peior est et magis nocu
ua / q scilicet pompa / tuc
deus subtrahit s. qm spiritale
gaudium / Et est ne ho recedat
a semp hoc illa gratia nil q
fuit nihil ut sit gaudium qui
dat sibi eo sola dei bonitate
et liberalitate et no ppter sua
merita / Sed minima gutta gre
et bonitatis dei no possum mere
ar nob spis / Sed si ho. ff. duces
et gratis et gaudia spiritale ad
libitum habet sicte ho. recedet a ma
gis e a sola dei gratia / Sed ra
e q dh velit p hoc homo retineat
velit aliq et consolatio / ratio
nem qm nolit gaudere dum
a deo / Dic ho. ut sponsa velit
p hoc gaudia sponsa fide et
dilectio / In gra Sic si indrato
placet se nec ad mediat et
absondet se in domo volens
videl q nihil facit eo absente
ut q loqui de eo nellet / Sic si
de recessu eius dolet et de reditu
gaudet / Sic ipsa qm tandat
venit tu sua dulcedine ut p
gaudia fidel aliq an velit aliud
mereri utque eo absente / ut an
velit se gtinere ppter eu / Ho. e
vtq velit gaudia aliena in
ratione qre / Ipse vtq velit li
bere sed gaudia ppter eu ec
ipse vtq velit permanere stare et
no recedere ab eo / Sic aliq que
gaudia in ratione quia ppter
dulcedine amisit fuerat
se nihil absente mereo ipsio
ad aliud se transferet / Debet